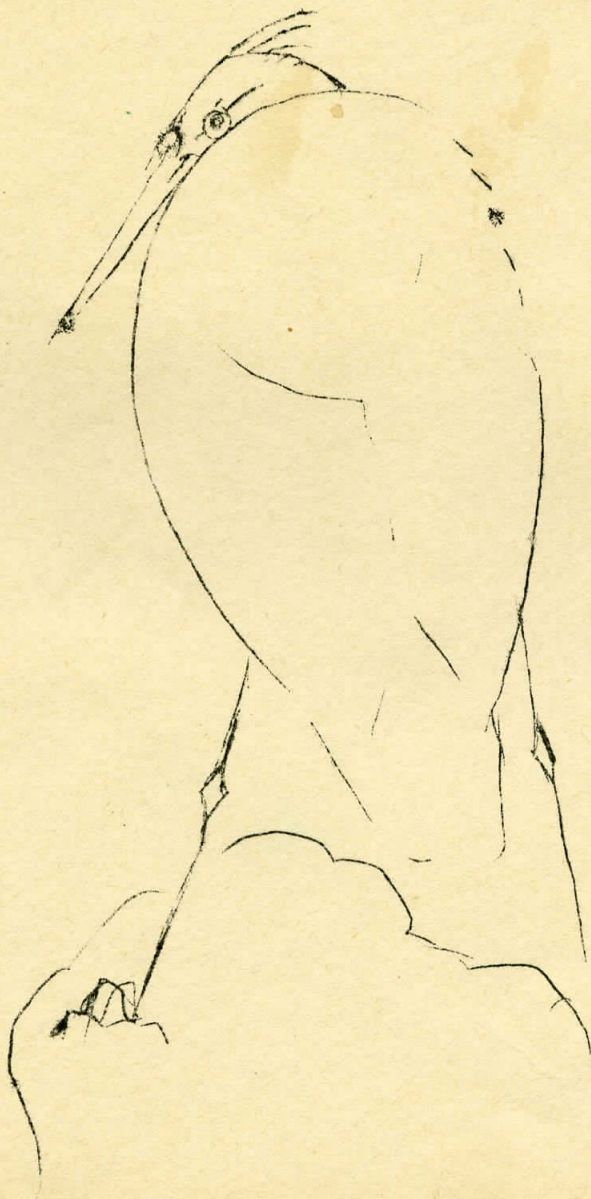

דברי הכפר

כפר הנשיא

מספר 602

23 בפברואר 1979

כ"ו בשבט תשל"ט

מ ה

נ ש מ ע ו

× מה נשמע? נשמע טוב? מה?
אני לא שומע! לא מבין כלום,
הלכו לי האזניים באמון הרגבי
האחרון (בחיים שלי), ממכת-
יעף של מיכה ליפשיץ ז"ל, שבסה
לעשות לי "תקל" - הוא בסה אמנם
לברוח, אבל...

× בברכות ממשיך הברדק: לפני כחדש
וחצי בכנס הטרקטור של הברכות
לשיפוץ כללי-יסודי-שיטתי. הוא
חזר למשק -מבריק כמו ראי. לא
עבר שבוע וטרח!! המבוע בגד
שוב-לא רצה לפעול. שוב נסע
הטרקטור לחיפה(אדם מדר לא בהג
בו הפעם) ושוב חזר חדש ומבריק
(בנתיים). בברכות מחכים במתח
לבאות.

× ואם ברכב מדובר... הפורד החדש
של הפרדס הגיע למשק ועשה הרצה-
כשבגמרה ההרצה שלחו את אידו
(האחראי על שריפת הגזם בפרדס)
לת"א לשים רפוד על המושבים.
אידו הגיע לת"א, ובכנס עם
האוטו ל"דינמטר"- כמובן,
לעשות הרצה!! המקום לריפוד
מכובדות הוא מעבר לרחוב, אבל
את זה לא ידע ישראל ה. שבא
אח"כ לקחת את הפורד ולא מצא.
מהמשק יצאו בנתיים לחפש את
ישראל.

× השבוע התקיימה מסיבת ח_ש
בחדר של אהרן לוין-ופתאום
כשכולם היו ב- ! בכנס רובן
ירון לחדר וספר שבילה עד היום
בירושלים, אפילו שבמעיל שלו
היה מודפס סמל הק.ג.ב.(מספרים
שאורה סיפקה לשבוע זה).

× ביום שבת הקרוב אמור להתקיים
משחק רגבי בין הפועל כ.הבשיא
לבין ק.שמונה. הכל תלוי כמובן
בגשם וברצון השחקנים, אבל אם
בכל זאת ייתקיים, בואו לראות
"משחק" זה, שבו יש רק מפסידים.
× לפני זמן (לא זכור לי מתי)

התקיים טכס זריקות חיסון
ל"כלבים" שחיים במשק. הבעיה
היא שרובם לא שווים את החומר
שמוזרק לגופם. וחבל. כבראה
שאדם מ. נשך את הרצועה וברח!!
אדם - שובי הביתה.

זהו. שבת שלום, החלמה מהירה לחולים, היתר - תמשיכו לחיות ולאכול,
לילה - טוב

תמיר

"פסוקי ליל" צעירים"

חלק מבס, וודאי תהה על פשרה של המודעה החדשה בעלת שלושת הדברים על לוח המודעות. מה? מי? למה? איך? בזמנו עלתה הצעה בוועדת בנים, להקים מועדון צעירים. תרבו אחר מקום, ולא מצאנו מקום שכזה שיוכל לשמש מועדון, וזנחנו את הרעיון. לאחר שבקשנו שעקב ההעברה לפרויקט ישרינו לנו דירה למטרה זו. ואז ישבנו וחשבנו כמה חברה על מהותו של מועדון צעירים, והגענו למסקנה שבשביל מה להקים מועדון צעירים כאשר ישנו מועדון שעומד עזוב וכמעט בשכח. ולכן אנו הצעירים החלטנו בשלב זה להפעיל את מועדון החברים שלושה ערבים בשבוע, בימי ג'-ד'-ה'. הוא יפתח (כבר נפתח) בשעה 1930, יוגשו תה, קפה, דברי מאפה וכיבוד - פרי עמלם של הדור הצעיר, בתקווה שהחברה כולה תבוא ונוכל לשבת מי ביחד ומי לבד עם משחקים למיניהם, סתם שיחות חולין, ובכל יום רביעי שיחה על נושא ספציפי. הרי ליפשיץ אחראי על תוכן ערבים אלה ואתי אחראי על המוסיקה שבהם.

אין הפעילות הב"ל באה כתחרות לפאב, חוגים או לפעילות של ועדת תרבות, אלא בכדי שיוכלו כולם להסב יחד בערבים שאין פעילות רשמית של ועדת תרבות. המטרה להפגיש את השכבה הצעירה בערבים על כוס קפה, עם כל יתר החברה, וע"י כך להכניסם יותר עמוק אל חיי החברה של המשק וזה כמובן יגרום לכך שהבנתם על משמעות החיים בקבוץ תגדל. ובכלל גם סתם לאחד קצת את חברי הקבוץ שבמקום ללכת ישר הביתה ולשבת ליד הטלניזיה ישבו כולם בצוותא.

סיבה נוספת שכדאי לבא - פס לקחה על עצמה להיות אחראית על המועדון בשלב זה והדבר ביכר היטב - אז בואו ותהנו.

אל תשכחו אחרי ארוחת ערב בימי ג'-ד'-ה' הכתובת היא מועדון החברים וכולם מוזמנים. להתראות מאתנו הצעירים.

יעל בתן-וינקלר

בר לזכרו
ל' שבט - גלעד הימן

הרים מסוככים; שטים לבדם בספינה
סביב העולם; הולכים בג' רגל שבו
טרם היה האדם הלבן. אבל אלה אנשים
שמוכנים לסבל, להזיע, ללכת על רגלים
מזופחות ביבלות מורעלות, לשאת משא
כבד באטמוספירה דלילת חמצן.

ומה חסר לבנינו האהובים? אין
להם שגעון ואין להם אמונה. אמר
החכם: כדי להכיר עצמו חייב אדם
לעמוד מול אתגרים אמיתיים (לגביד!).
יום אחדקם אדם בבקר ומוצא שמבלי
משים הוא עמד באתגר. היכן מצא אותו
אותו? מי העמיד אותו? האם בא עקב
תפילתו בלילה "רבונו של עולם שלח
לי אתגר מחר!"

גדלתי על ברכי ספורי אבירי השלחן
העגול. הם, לבושים בחליפות פה,
היו מקבלים מטפחת מבחורה יפה,
עונדים אותה על הקסדה (המטפחת)
עולים על הסוס (בעזרת מזוף וחצי
תריסר עבדים) ויוצאים לחפש דרקון
מסכן שמעולם הזיק לשום בן-אדם.
אט לא מצאו מכשפה היו הורגים כמה
יהודים בדרך לארץ הקודש. היו מבין
האבירים כאלה שחפשו אתגר אמיתי
במשך שנים רבות וכשמצאו אותו וחזרו
לנערה היפה מצאו במקומה אשה נשואה
(לאחר) שכבר לא כל כך יפה.

אבל, היו זמנים טובים? היו. ול
ולשמחתנו הם לא נעלמו מן העולם.

א ר י ק

(המשך - כל האמת על הרפתקאות)
ולא יכולנו להם. העבודה היתה קשה,
משעממת לעתים, ורבים היו אלה שלא
עמדו במבחן. קשה מדי, המציאות אפורה
מן המדורה הרומנטית במחצות הקיץ
לכן רבים עזבו את הקבוץ ולא מעטים
חזרו לאבא-אמא בחו"ל.

ומי שנשאר, אבות הישוב הזה, במה
יחודם? במה שונים היו מבניהם? היו
משוגעים! הם היו חברים בתנועת
נוער קטנה בלי שום תקווה לעליה
בעתיד הנראה באופק והם האמינו.
שנים רבות רבצו בהכשרה, בחברה
סגורה ומסוגרת, בחברה שדרשה הרבה
מחבריה ובקרה את השגיאות שנעשו.
לכן גם שם עזבו הרבה. והנשארים
המשיכו להאמין למדות השעמום.
והם היו יהודים ובני יהודים -
חייטים, חזרונים, רוכלים, שעבים
שלא רצו לשבת תחת שלטון זר, שסבלו
מן האבטישמיות, ושרצו הביתה. הם
סבלו את הסבל של אחיהם - היהודי
בכל מקום. הם שבשו את מילות השירים
העבריים ששרו אבל שרו מתוך תקווה:
"על בהרות נבל שם ישבג' ובכיבו
בזכרנו את ציון".

אז מה הוא אתגר? מהי הרפתקה?
לכל אדם האתגרים שלו ואליבתי. בטרם
שהם קשורים בקילומטרז של בדודים.
יש באמת יחידה סגולה שהם מטפסי

ה ו ד ע ו ת ב ק ש ו ת א ב ד ו ת מ צ י א ו ת ה ו ד ע ו ת
* * * * *

ע ז ר ו ל ב ר

חברים - אנו זקוקים לעזרתכם. אנחנו רוצים לחדש ולשפץ את משק ביה"ס. לא חשוב איפה אתה עובד - במפעל, בחולה, בפלחה, בלול, בשרותים - אנחנו זקוקים לך.

יש הרבה מאד לעשות: חפירה, גידור, צביעה, עבודת עץ ומתכת. נעשה מאמץ ביום שבת הקרוב (24.2). מתחילים לעבוד ב- 0900.

ילדי בית-הספר יגישו כבוד במשך הבקר.

תכנית עבודה - יש. חומרים - יש, ביצוע - בעזרתכם - יהיה!!
להתראות צ'רלי ויונה.

אבדה-מציאה

הילד שאבדה לו מכונית כבוי-אש גדולה העובדת על בטריות יכול למצאה אצל עידן או אופיר.

הודעה מוועדת שיכון

ועדת שיכון מטפלת כעת בשיבוץ הבתים המתפנים לאחר ההעברה לפרויקט. כל מי שיש לו השגות בנושא מתבקש לפנות עד סוף שבוע הבא ה- 2.3 לדינה סטיל.

ועדת שיכון.

וכמה ידיעות שבשמעו מ"מה בשמע"

- * קרול לופוב קבלה רשיון נהיגה - מזל טוב וזהירות בדרכים.
- * הראשונים מבין תלמידי האולפן החדש מתחילים להגיע.
- * לסורל שמצטרפת אל חברי הכבוד בשומרי משקל - ברכות.

על אי בודד - ערב שישי

החברים מוזמנים לתכנית "על אי בודד" ביום שישי בשעה 2115 בחדר האוכל. מה היית רוצה למצוא, לקחת עמך ולראות על אי בודד. ערב ראיונות עם חברים המכיל את שבע האומנויות ומוצגים אוטובטיים ושטחי התעביות שונים.
בהמשכו של הערב שיחה חופשית סביב שולחנות עגולים ובסיומו ריקודים. כבוד יוגש. כולם מוזמנים. שפע הנאה. שבת שלום.

שרי ועדת תרבות.

ע ל צ ר ר ת ב ר ת ה ט פ ר ב ק ב ר ק

מחשבות אלה הן תוצאה ישירה מתגובתו החרדית, אלא מוצדקת, של אריק מלפני שבועים לדבריו של מכאל דוארי על "מחבכי ילדינו".

ברור לי ואינני מעלה מחשבות שהן חדשות לחלוטין - הבעתי את דעתי בנדרון לא פעם בעבר - אבל בכדי להבהיר לעצמי ולחברי את הדרך בה אני הולך בגישתי לבושא, ברצוני לרשום מספר הנחיות שהן עובדות קיימות, אם ברצה בהן או לאו.

(1) החברים אשר מלמדים ומחבכים את ילדינו הם הטובים ביותר כי הם החברים היחידים שמתעסקים במלאכה זו. כפי שאריק כתב, חברים אלה בחרו במקצועם כי הם רצו בו, ואם חבר פלובי, המלומד ביותר והמושרש ביותר בכל הערכים שאפשר לצייןם, אינו מתעסק בשטח החנוך, הוא אינו עושה כך כי הוא אינו רוצה נזה. בחברה הקבוצית, חבר עובד איפה שהוא רוצה לעבוד ואם ישנו חבר בודד במשקנושעושה אחרת, אשמח להפגש אתו.

(2) מצבנו בכפר הנשיא אינו אחר מהמצב בכל קבוץ אחר ובכל תנועה אחרת. אין ספק שישנה תנועה שמדגישה יותר חנוך לאומניות השונות ולכן בשטח זה בני תנועה זו פעילים יותר ורבים יותר, אבל אם אנו מדברים על "המשך דרכנו הקבוצית", ואני מתאר לעצמי שעל זה אנו משוחחים, אז אין הבדלים משמעותיים בכל התנועות ובכל המשקים.

(3) היות ואני חושב שבכל מקרה, זאת אומרת אם הבנים בשארים או עוזבים, ישנה תמיד הערכה עצומה לוותיקים (בעיקר להוריהם) שהקימו חברה חדשה שאין דוגמתה בארץ ובעולם כולו, שהתגברו על קשיים אישיים וחיצוניים החזקים ביותר בגלל האתגר שהם העמידו לפניהם, היות ואני חושב שכך המצב ששורר בין הבנים וההורים, אני מגיע למסקנה הפשוטה שהסיבה שלא הצלחנו בתנועה הקבוצית להעביר את "האתגר" לדור ההמשך במידה מספקת (ז.א. שרב בנינו ימשיכו אתנו ולא מיעוט), טמונה בשיטת החנוך ולא במחבכים או בהורים. וכאן אני רוצה להגיד שוב שבעיני, אין הבדל מהותי בין מחבכים והורים בתהליכי החנוך הקבוצי.

אם כך אני חושב, בשאלת השאלה מה אני מתכוון כאשר אני מדבר על "שיטת החנוך" - בוודאי אפשר למצוא הגדרה אחרת.

ברצוני להצהיר שהשיטה של "בית ספר קבוצי אזורי" היא שיטה שאין לה היום זכות קיום. אני אומר "היום" כי לא יעזור לנו עכשיו אם אגיד גם שהשיטה היתה צריכה להשתנות זה כבר 30 שנה. השיטה לא הוכיחה את עצמה במטרתה הגלויה לחנך דור של בנים שימשיך לקיים ולפתח את החברה ששמה

(המשך - על צורת בית הספר בקבוץ)

"קבוץ". איבני מתיחס כאן לשינויים שחלו בחיינו החומריים, בהעברה מ"שוויון בערכי אל אי-שוויון בעושר", כי, עבורי לפחות, היסוד החברתי והערכי של חיי קבוץ לא השתנה מיום עלייתנו על הקרקע.

ברצוני לבקש מדוע אני חושב שהשיטה נכשלה ויש לשנותה:

(א) לרוב, בתי ספר אזוריים קבוצים קטנים מדי ולא אפשרו הקמת מוסד לימודי וחברתי מגוון לצרכי כל התלמידים, בכל המגמות. ולא אתיחס כאן לשגעון "התעודה".

(ב) כמעט ללא יוצא מן הכלל, עד גיל הגיוס, ילדינו אינם נפגשים ולא מכירים שכבות ומעמדות אחרים במדינה. אולי מכירים משהן מהעתובות וטלויזיה,

אבל להכיר, זאת אומרת, להיות ולהיות בחברתם לפחות מספר שעות מדי יום.

(ג) על ידי זה שילדינו נפגשו, חיו ולמדו עם ילדי קבוצים אחרים בלבד (אני יודע שישנם ילדי מושבים אצלנו אבל אני מדבר על נושא הרבה יותר רחב), לא קרה פעם בחיי ילדינו שהם נאלצו להוכיח לאחרים ובעיקר לעצמם, שצורת חיהם היא טובה יותר, אנושית יותר, שוויונית יותר ומתקדמת יותר מכל צורה אחרת שקיימת בארץ. ובעיני, בקודה זו היא החשובה ביותר בפתוח הבסיס הרעיוני וערכי של ילדינו.

דור המייסדים לא חונך בבית ספר קבוצי אזורי. הדור הזה למד בבית ספר בו נפגשו עם בוער מכל השכבות ומכל המעמדות, אבל ערכים רעיוניים ותנועתיים הם קבלו לאחר שעות בית הספר בתנועה הציונית וחברתית שהוקמה במיוחד למטרה זו. ביסודו, המצב האובייקטיבי לא השתנה כי בחברה הישראלית של היום, הקבוץ מהווה "משפחה גדולה", לא רק באופן פנימי אלא גם ביחס לחברה שמסובבת אותו. התנועה הציונית, היא שנתנה לחברים את ההבנה ואת האמונה לבחור לעצמם דרך חיים חדשה. וזה יפה לא רק לחברים שבאו מחוץ לארץ אבל גם לאלה שהתחברו בארץ, בתנועה בערים. ובשטח זה, בתפקיד הבעלה של הנוף ל"ערכי קבוץ", בית-הספר הקבוצי האזורי נכשל.

לפי דעתי, ישנו פתרון אחד בלבד לשאלה, והייתי רוצה שהצעתי לפתרון

תידון במשק ובתנועה.

(א) כל ילדי דרום האזור (ז.א. מעמיעד עד חולתה) ילמדו בבית ספר תיכון בחצור הגלילית.

(ב) יחד המשקים ילמדו בבית ספר תיכון בקרית שמונה.

(המשך - על צורת בית הספר בקבוץ)

אבי מתכוון לשילוב מלא, בכל השטחים. החלטה כזו תחייב אותנו להקים בבית מסגרת תבונית חינוכית בה ילדינו יועסקו, בערבים, בשבתות, בחיי תבועה פעילים, כפי שהמושג מוכר לנו היטב. ובעל כורחנו, יהיה עלינו להכין מיד קבוצה גדולה של מדריכים שיהיו מסוגלים לקיים ולנהל ולפתח את התבועה הזו. כאשר אבי מעיין בהתפתחויות בשנים האחרונות, אבי חושב שאם לא נעשה משהו בכיוון זה באופן הדחוף ביותר, אנו אולי נאחר את המועד. אינני בא להאשים אף אחד, אבל עובדה היא שבית הספר האזורי אינו ממלא את תפקידו. אנו עושים פשע לילדינו ולעצמנו אם במשיך לחנך אותם במסגרת סגורה הרמטית להשפעות ודעות אחרות, אפילו שהן מובגדות לדרך היינו. בית הספר האזורי הקבוצי "הסגור" חייב להביא בעקבותיו לגסיסת הרעיון הקבוצי.

משה.

הנלקט

25.2 יוספה שוורצמן

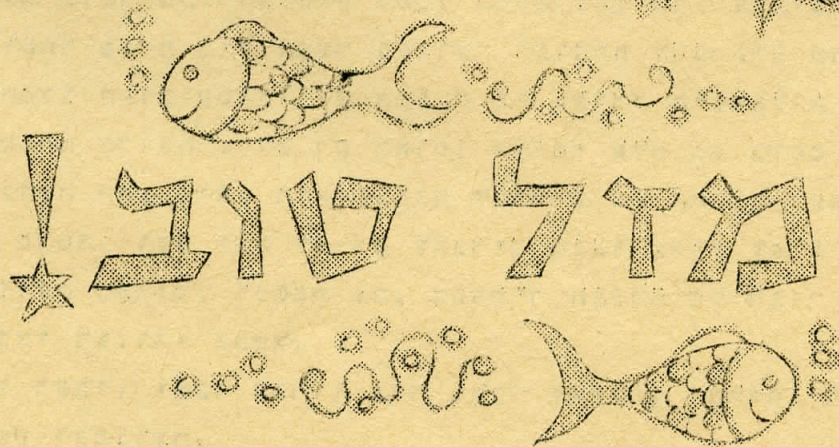
26.2 אורנה נמינוב

27.2 הדסה בן-נתן

29.2 יוסף חצור

2.3 אמירה אנגלסברג

3.3 ניר פרלסון

נוכחו: ג'וני פ', צביה כ', צילה ב"ר, אלק ק',
יענקל מ', רימונד ג', ברוך כ',
משה ב"ח, אוסי א'.

1. דו"ח שליחות (אדי נ')

אדי מסר דו"ח תמציתי על שליחותו לתנועת "הבונים" בדרום אפריקה. ג'וני ציין שהתקבלו מספר מכתבי הערכה לעבודתו הטובה של אדי, ונצל את ההזדמנות להפרד מאדי כשותף במזכירות.

2. מבנים לרשת החנוך (בהשתתפות מיכאל ד', דוט ש', קרול ב', חנה מ', שרה ד', יעל ש', דינה ס', אסתר נ')

לקראת שנת חש"מ מסתמנות מספר בעיות שכון בבתי הילדים:

- (1) פעוטון נוסף.
- (2) בית (מעון יום) לכתה ז'-ח'.
- (3) כתה שתוכל לקלוט 26-30 ילדים.
- (4) מועדון לחברת ילדים.

ועדות החנוך הגישו מספר המלצות למזכירות שכולן כרוכות בהוצאות נכרות. סוכס:

(א) לקיים עוד ישיבה משותפת של כל גורמי החנוך ולהכין הצעות אלטרנטיביות, שיוגשו לישיבה משותפת של המזכירות וועדת המשק להכרעה.

(ב) לבצע פרט אחד משותף לכל הצעה - הוא, הפיכת 4 חדרים של בית "הילטון" למעון יום לכתות ז'-ח'. סעיף זה דורש פנוי מידי של:

- א) מחסן תרבות.
- ב) מחסן רהיטים.
- ג) חדר פנסטר.
- ד) מעבדת צלום של דב ק'.

(ג) לקבל החלטה עקרונית שניתן לשקול אפשרות של שמוש בבית מגורים לצורכי מוסדות החנוך.

3. הוצאות לימודים של דב ק' (בהשתתפות דב)
דב מסר על בעיות הנובעות מהוצאות מיוחדות הקשורות ללימודיו.
הוחלט:
א. ועדת השתלמות תכריע בכל הנושא של הוצאות לימודים של דב.
ב. ועדת השתלמות תשתתף בדמי הבטוח של הציווד המקצועי של דב.
ג. הכנסותיו של דב מעבודות הצלום יירשמו לזכות ועדת השתלמות.
4. נסיעתו לחו"ל של משה בן-חיים
המזכירות המליצה למשה ואירית להקדים את תור נסיעתם כדי שיוכלו להשתתף בחתונה של יורם.
5. השקעות צרכניות
הוחלט שצביה תייצג את המזכירות בוועדה המצומצמת שתגיש הצעות להשקעות צרכניות תשל"ט.
6. החלפת הגזבר
ג'וני מסר את המלצות התת-ועדה לאיוש תפקידים מרכזיים בנושא החלפת הגזבר:
א. מיכאל דוארי יחליף את יענקל בזמן הקרוב.
ב. הרי ליפשיץ יחליף את מיכאל כ-1980 (כניסה לעבודה בינואר, יציאה לקורס גזברים במאי, קבלת התפקיד באוגוסט).
ג. יענקל ילווה את מיכאל בעבודה, ותוך כדי כך תיבחן אפשרות של חלוקת תפקיד הגזבר בין שני חברים.

לחברי הישובים בעמק החולה ובהרי נפתלי,

הנדון: תכנית ליבוש הדן, הבניאס והחצבני

האם ידעת כי תכנית להכנסת מי מקורות הירדן לצנורות עובדה לפרטיה, והוגשה לאישור לנציבות המים? תכנית זאת הוגשה בשמך, בשם כל ישובי האזור. אם תבוצע תכנית זאת, לא תהיה עוד ארץ פלגי מים בצפון עמק החולה, ולא נוכל עוד לראות פלגים פלגים של מים זורמים בין גדות פורחות בקיץ. כמכתב זה אנו רוצים להביא לידיעתך את עיקרי התכנית ואת הסכנות הטמונות בבצועה. התכנית באה לשרת מטרות חיוביות לכל הדעות, אך יש בה לדעתנו משום פגיעה חמורה בנוף האזור, שנצביע עליה להלן. אנו משוכנעים, לאחר בדיקה, שיש אלטרנטיבות שתאפשרנה השגת המטרות החיוביות בלי לפגוע קשה מדי בנוף ובטבע.

עקרי התכנית שבוצעה

1. הכנסת רוב מי הדן לצנורות במקור הדן או סמוך אליו, כך שבעונת המינימום ישארו רק מעט מים לזרימה חופשית בכל פלגי הדן.
2. הכנסת מי הבניאס לצנורות בנקודה מצפון לתל-אל-עזזיאת.
3. הפרדה בין מים נקיים למים לא-נקיים (מים היוצאים מבריכות דגים ומי ביוב).
4. הקמת מאגרים שיאספו מים בזמן שיש עודף ויאפשרו להתגבר על הדרישה בעונת הגרעון במים.
5. התכנית מחולקת לשני שלבים, שכל אחד מהם הוא מפעל עצמאי, המשתלב כמובן באחר ובמפעלים הקיימים. השלב הראשון כולל צנור של 36" שיצא מן הדן ויקרא הזרוע המערבית. השלב השני כולל צנור בקוטר 46" היוצא מן הדן, ויקרא הזרוע המרכזית, וכן צנור 30" שיקח מים מהבניאס.

יתרונותיה של התכנית

1. היא תשפר את איכות המים, על ידי הפרדה בין מים נקיים למים מלוכלכים.
2. היא תספק מים בלחץ גרביטציוני, ותמנע צורך בשאיבה מתעלות.
3. היא תאפשר שליטה ובקרה על חלוקת המים.

מגרעות התכנית

1. אין התכנית מתייחסת לערכי הטבע והנוף כאל ערך לאומי יחודי. פרוט להלן.
2. חלקים אחדים בתכנית יקרים מעבר לדרגת סבירות כלכלית.
3. אין היא מציגה אלטרנטיבות לבחירה, שיאפשרו לתמרן כדי להשיג הן מכסימום מן המטרות החיוביות, והן התייחסות לערכי הנוף.

אלטרנטיבות

התכניות המפורטות, הנתונים והבעיות הוצגו לפני אנשי כלכלה ומהנדסי מים מעולים, והם התרשמו שיש אפשרות למצוא אלטרנטיבות שיקטינו בהרבה את הפגיעה בנוף האזור. עובדה תכנית רעיונות

אלטרנטיבית שאלה הם עיקריה:

1. זרוע הדג המערבית תבוצע כמתוכנן, אך המים יוכנסו לצנור בתחתית השמורה ולא כמעיינות. כדי שדבר זה לא יפגע כלל במטרות התכנית ולא יאבד מהלחץ הגרביטציוני, יהיה צורך להגדיל את קוטר הצנור (להקטנת החיכוך), דבר שיחייב השקעה כספית חד-פעמית נוספת.
2. את זרוע הדג המרכזית ואת הצנור היוצא מתבניאס מוצע לבטל. זרוע זאת מיועדת בעיקר לספק מים למפעל עיון, שהלחץ הגרביטציוני אינו חשוב עבורו. פרט למפעל זה תאפשר זרוע זו לבטל מכוני שאיבה של שני משקים בלבד. אף לשיפור איכות המים אין היא תורמת הרבה. את המים למפעל עיון מוצע לספק מתעלת הירדן. לפי התכנית תהיה איכות מי הירדן גבוהה שם.

הפגיעה בערכי הנוף

את תבוצע התכנית ללא השנויים, יחולו הפגיעות הבאות:

בדן תפחת במידה משמעותית כמות המים הזורמים. הנחל יאבד את האפקט הנהרי של זרימתו, המתבטא חזותית בעצמה כמותית מהירה ושוצפת, עם כל מלווי השאון והחזות האופייניים. איכותית עלולה הקטנת הזרימה לפגוע במיני צמחים ובעלי חיים החיים כאן והזקוקים לכמות זו של מים ולאופי זה של זרימתם. בעונות המחסור במים ילקחו רוב מי הדן, והכמות שתותר לא תאפשר המשך קיומם של פלגי הדן כאפיקים זורמים וכפוטנציאל נוף ונופש יחודיים.

בחצבאני תחול פגיעה חמורה בנוף הזרימה, בצמחיה ובחי, כי רוב המים הזורמים בחצבאני בקיץ מקורם בערוצים המגיעים אליו מן הדן.

בבניאס יחוסל אופיו המיוחד של הקטע התחתון. זהו אתר טבע נפלא ובו יער-גדות נהדר, הכולל עצי דולב ענקיים, עצי ערבה ושפע מטפסים וצמחי מים אחרים. נוף זה מהווה כבר כיום אזור נופש לילדי האזור ותושביו וליודעי סוד מבחון, והוא מושך משנה לשנה יותר נופשים ומטיילים.

אם תבוצע התכנית כמתוכנן, ייפגע בית גידול זה פגיעה הרסנית.

אופי האזור - הפגיעה החמורה ביותר היא השנוי שתביא התכנית על אופיו היחודי של האזור כולו. שכן אופיו המיוחד של העמק אינו בא לו בשל כל אחד מהפלגים והנחלים שבו כשלעצמו, אלא בשל השילוב של שלושת הנהרות ופלגיהם ליחידת נוף אחת - ארץ פלגי מים. בצוע התכנית יחסל אופי מיוחד זה של האזור.

פרוט דרישותינו

1. לא יתפסו מים נוספים ממקורות הדן, אלא רק בתחתית השמורה.
2. תוכנן זרימת מים בבניאס, בחצבאני ובפלגי הדן עד למפגש הנחלים ליד חוליות במשך כל השנה בכמות שתאפשר קיום נוף המים הזורמים.
3. הפרדת המים על פי איכותם, כולל הקמת מאגר החולה ומערכת הויסות והבקרה תבוצע כבר בשלב הראשון של בצוע התכנית. הדבר דרוש לבל תרד איכות המים בירדן עם הוצאת מים נקיים מהמערכת.

מה אנחנו רוצים ממך?

יתכן שאנו מתפרצים לדלת פתוחה. יתכן מאוד שנציבות המים תתבע שנויים בתכנית בהתאם למגמות שביטאנו במכתב זה, ואשר הובאו כבד לידיעתה על ידי רשות שמורות הטבע והחברה להגנת הטבע. אם כן - רצוננו לתת לכך גיבוי צבורי של אנשי האזור. ואם לא - יש לנו עניין שתושבי האזור יבינו את מאבקנו. אם אתה חש שזה גם המאבק שלך - הצטרף לנסיון לשנות את התכנית.

מה תוכל לעשות?

העלה את הנושא לדיון באספת הקבוץ והשתדל לשכנע את הקבוץ לתבוע בצוע תכנית כזו שלא תפגע בערכי הטבע והנוף.

שכנע את חבריך להצטרף לתביעתנו, ולהביע זאת בחתימה אישית על פניה למוסדות התכנון האזוריים. מי שרוצה חומר נוסף, עובדתי-מספרי יבש, יפנה נא אל בית ספר שדה חרמון, שאר ישוב דנג"ע, ונספק לו חומר מפורט.

סיורים ללא תשלום (סל"ת) יערכו בשבועות הקרובים באזור הנמצא בסכנה, כדי לתורשם במראה עיניים מן הנופים העלולים להתחסל.

זכרו - נחלים אלה הם נופי-המים-הזורמים-הנקיים היחידים שנותרו בארצנו. מי אם לא אנו - תושבי האזור שזכינו לחיות בנוף זה - מופקדים על שמירתו.

הערה: תוך כדי הכנת דף זה הגיעה לידינו פניה של הח' דן לכנון, יו"ר המועצה האזורית, בו מתוארים גורמי שמירת הטבע והנוף כמתנגדים לכל תכנית להסדרת המים. בהצגה זו יש משום סילוף חמור של העובדות - כפי שהוסבר בדברים שלעיל. אין אנו מתנגדים להסדרת המים ולמטרות התכנית, אלא תובעים השגתם כך שלא תהיה פגיעה כה חמורה בערכי הטבע והנוף באזור.

קבוצת חברים מישובי האזור,

ובית ספר שדה חרמון של החברה להגנת הטבע

תכנית הסיורים במקורות הירדן

שבת - 20.1.79 - סיור למשפחות מהגשר הרומי לאורך נהר הדן עד אזור המעיין והתל. המפגש: בשעה 10.00 בחניון תל דן.

שבת 27.1.79 - סיור למשפחות לאורך הבניאס מהמפל עד שאר ישוב. המפגש: בשעה 10.00 בחניון מפל הבניאס.

שבת - 3.2.79 - סיור למשפחות מגשר הדולב לאורך החצבאני עד עין ברוך. חצית החצבאני - בריכת הטפליין.

המפגש - בשעה 10.00 בגשר החצבאני (ליד צומת מעין ברוך).